

[Hans Rasmussen.]

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om det økonomiske Resultat af det Forslag, der nu foreligger til Behandling. Jeg skal gøre det ganske kort. Jeg lægger Mærke til, at Justitsministeren har beregnet de forøgede Udgifter til 192 000 Kr. Det er naturligvis en Sum, som i og for sig maa siges at være ganske betydelig. Og saa er jeg endda ikke helt sikker paa, at den vil slaa til, f. Eks. hvor Talen er om at udvide Politifuldmægtigenes Antal. Naar man i Fremtiden vil kræve, at Anklagemyndigheden skal være paa Pletten, skal møde i Retten — og det finder jeg paa sin Plads —, tror jeg, man vil blive nødt til at stille noget mere Mandskab til Raadighed.

Dernæst er der et andet Felt, som vistnok fortjener at overvejes noget nærmere. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt 4 Kr. kan siges at være en passende Godtgørelse til Doms mændene for hver Dag, de skal møde og være med til at pleje Retten. Det er jo et forholdsvist beskedent Beløb, og for Lønarbejdere f. Eks., der kun har deres Erhverv at leve af, vil deres Deltagelse i Rettens Udøvelse under saadanne Vilkaar komme til at betyde et personligt Tab, som adskillige af dem maaske ikke vil have let ved at bære.

Jeg gør opmærksom paa dette, men føjer samtidig til, at Forholdet jo heldigvis er det, at Retsplejen er en af de Forretninger, der forrenter sig meget vel. Ser vi paa Finanslovens Indtægtsside, støder vi paa Beløb, der viser, at her staar vi ikke overfor en Virksomhed, der som Statsbanerne giver et betydeligt Underskud, men en Virksomhed, som forrenter sig ganske pænt. Og det har vi Lov til at mindes, naar vi kommer til at staa overfor Spørgsmaalet om de forøgede Udgifter.

Lad mig lige i Forbindelse med dette Spørgsmaal sige, at det vist vil være muligt at indføre Besparelser paa et og andet Omraade, at der f. Eks., hvor Talen er om, at Landsretterne rejser ud og plejer Ret, ved visse Lejligheder kan udvises mere Sparsommelighed. Lad mig have Lov til at nævne et Eksempel, det kan være, der forekommer flere af den Slags.

Jeg lagde i Fjor Mærke til et Eksempel paa noget, som maaske nok kan kaldes lidt af en Flothed, en unødigt Ødselhed. Det

drejer sig om Viborg Landsret, hvoraf en Afdeling holdt Udflygt til Aarhus for at behandle en Retssag. Det drejede sig om en ung Pige, der var tiltalt for Fødsel i Dølgemaal. Der var ikke Lejlighed til at faa Sagen behandlet ved Nævningetinget i Viborg, fordi Efteraarstinget var bortfaldet, da der ingen Sager havde været at behandle. Pigens Forsvarer bad om, at der maatte blive afholdt et ekstra Nævningeting, men det kunde ikke lade sig gøre, i hvert Fald blev Anmodningen afslaaet, og det endte med, at Sagen blev berammet til Behandling ved et Nævningeting i Aarhus.

Dette Nævningeting i Aarhus vilde ellers slet ikke være blevet til noget, for der var ingen Sager at behandle der; men nu havde man endelig faaet dette stablet op, og saa ser vi da det Skuespil, kunde jeg fristes til at kalde det, at Landsrettens Afdeling i Viborg, Dommere, Retskrivere, Retsbude samt Forsvarer og tiltalte med Ledsager og Vidner, kort sagt hele det Selskab, der skal være med, naar saadan en Sag skal afgøres, pakker deres Ransel og rejser til Aarhus for at behandle denne Sag fra Viborg og paanøder Vidner og andre Folk unødvendige Udgifter.

For dem, der faar deres Rejse betalt, gaar det jo paa Statskassens Regning, og Statskassen er jo ofte taalmodig, det har vi set saa mange Eksempler paa. Men her forekommer det mig, at man staar overfor et Forhold, om hvilket man har Lov til at sige, at her kunde jævne, praktiske Folk godt finde paa at bære sig saaledes ad, at det offentlige slap for den Slags unødige Udgifter.

Jeg vil gerne i Forbindelse med min Omtale af Spørgsmaalet den økonomiske Side af vor Retspleje gøre en Henstilling til den højtærede Justitsminister, nemlig om det ikke vil være muligt at komme ind paa en simplere Ordning med Hensyn til Betaling af Retsgebyrer. Hvorfor kan man ikke komme ind paa at benytte Stempelmærker i langt større Udstrækning, end Tilfældet er? Det er noget, der kræver betydeligt Arbejde at sammentælle de Gebyrer, der betales, at bogføre dem, revidere, kontrolere o. s. v.

Mon man ikke her staar overfor noget, som med Udsigt til et godt Resultat kunde søges rettet? Og skulde den højtærede Ju-